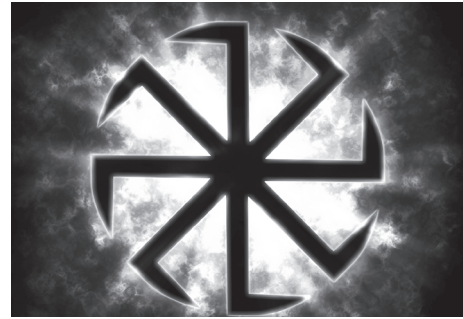

Hej Slované!

LIST NEJEN PRO SLOVANY, ALE VŠECHNY VLASTENCE OTČINY SVÉ ČI PŘÍZNIVCE LIDOVÉ DIPLOMACIE.

Západ má poslední šanci, pak bude huř

To je posláni, které vzkázal kolektivnímu Západu ruský prezident Putin, když hovořil o možnosti mírových jednání. Je až neuvěřitelné, jakou má tento muž trpělivost se západními vyděrači. Toto varování by měl Západ ale rozhodně brát vážně. Rusko je rozhodnuté zvítězit a pohybuje se v tomto směru na bojišti klidně, vyrovnaně a jistě.

Jednou z podmínek, aby bylo vůbec možné usednout k jednacímu stolu je, že území Donbasu, včetně Zaporožské a Chersonské oblasti zůstávají definitivně a navždy Rusku; další podmínkou je záruka, že Ukrajina do žádného NATO nevstoupí.

Rusko také nepřijme žádnou podvodnou náhražku v podobě příměří, jako tomu bylo u Minských dohod, určených jen pro možnost přeskupení ukrajinské armády.

„Jakmile Kyjev prohlásí, že je připraven reálně vyvádět vojska z regionu a oficiálně oznámí o zřeknutí se vstupu do NATO, z naší strany, doslova ve stejné minutě, přijde rozkaz k zastavení palby a zahájení jednání. Zároveň garantujeme volný odchod ukrajinských jednotek a svazků“, řekl Putin. Minulé zkušenosti, minské či istanbulske, budou ale tentokrát zohledněné. Už žádná gesta dobré vůle. Osud Zaporoží a Chersonu rovněž není k jednání - jsou s Ruskem navždy. A Kyjev i Západ by měly spěchat, na pozadí rostoucích ukrajinských ztrát.

„Situace se i nadále bude měnit nikoli ve prospěch kyjevského režimu. A podmínky pro vyjednávání budou také jiné“, dodal ruský lídr. „Nejde tedy o zmrazení konfliktu, ale o jeho definitivní ukončení“.

„Cvičení“ s jádrem

K běloruské bezpečnosti máme tentýž vztah, jako k bezpečnosti ruské, řekl Putin.

Uvedl to na setkání s běloruským lídrem Lukašenkem v Minsku, kam přiletěl 25.5. v doprovodu ministrů ruského silového bloku. Přitom je nepochopitelné, proč zrovna toto setkání postavilo Západ na hypotetické uši. Západ přece provádí vojenská cvičení stejně jako Rusko, jen s vyšší frekvencí.

Nácvik **proti Rusku** s balistickými střelami schopnými nést jaderné hlavice, Západ trénoval už v roce 2021. Že by konečně začal chápat, že Méďa už na něj kašle a je mu na prosto jedno, co si o něm ten nóbl Západ myslí, a že vlastní lidé jsou pro něj důležitější, než nějaký západní deviantní papagáj?

„My situaci neeskalujeme, ale musíme být připraveni na veškeré možné případy“, řekl ruský lídr. Do pohotovosti se tak dostaly Iskandery a další střely, z nichž o některých Západ neměl dosud ani ponětí.

Informační „pilulky“, jejichž úkolem je zklidnit západní veřejnost, typu: „My jen dodáváme zbraně, na ruské území střílejí Ukrajinci...“ už Rusko nebere. „Jsou to vaše zbraně, co střílejí v Rusku po civilistech, tak za ně ponese odpovědnost, i za to, že je dodáváte“, zní odpověď.

A proto je Západ „na uších“. Má důvod?

USA teď lákají Keňu, o UA už není zájem?

Prezident USA nechce sice ve Švýcarsku, jednat o Ukrajině, přijal ale v rezidenci prezidenta Keni. Ta prý bude za Američany dělat pořádek na Haiti.

Keňa je první zemí jižně od Sahary, která získala statut klíčového spojence USA mimo blok NATO. Připomeňme, že Ukrajina, která bojuje za zájmy USA už 10 let, tento statut nemá. A přitom, Keňa to jen slíbila

Další políček, který obdržela Ukrajina, byl v podobě zbraní za 60 milionů USD, které USA věnovaly ne UA, ale Keni.

Višničkou na dortu je ovšem fakt, že Biden nemá čas jednat o Ukrajině, zato vyrazil do Kalifornie, kde v Hollywoodu sbírá peníze na svou vlastní kampaň.

Zelenskij tak bude moct obtížně ve Švýcarsku žádat Bidena o peníze, protože sám Biden bude o ně škemrat u hvězd.

Co do chování amerického prezidenta na vítání hlav obou států, to si vysloužilo kritiku v samotných USA. Biden měl před Bílým domem ruku v kapse, utíral si nos, a také smrkal. A to je dle protokolu neuctivé chování vůči klíčovým spojencům.

MOZAIKA

Ruský prezident dorazil do Hanoje

Na státní návštěvu dorazil ve středu 19. června ruský prezident Vladimir Putin. Kromě řady resortních smluv bude podepsána také smlouva o strategickém partnerství, podobně jako s KLDR. Ta předpokládá i vzájemnou vojenskou pomoc v případě napadení.

Húťové výrazně zlepšili svou střelbu

Západní média zaznamenala výrazný růst přesnosti střelby Húťů. Důvod se sice zatím pohybuje v oblasti spekulací, stále častěji se ale ozývá otázka co, nebo spíš kdo za tím stojí.

Ruský prezident Vladimir Putin odletěl 19. června podvečer do Severního Vietnamu.

V Hanoji je vše připraveno k uvítání i jednání o Smlouvě o přátelství a spolupráci, která už platí 30 let mezi oběma zeměmi. Eventuální změny a doplnění se zatím drží v tajnosti.

Desítky tisíc Ukrajinců se stěhují z Ruska.

Pravda, jde o stěhování z Ruska do Ruska, protože se běženci vracejí na Donbas a další Ruskem osvobozená území. Jak sami říkají: „Vracíme se domů, už věříme, že Rusko neodejde“. Pokud jde o takzvané běžence v Česku, ti odjžděli z míst, kde tehdy válka vůbec nebyla, byla to čistě ekonomická migrace. Proč nedostat peníze za nic, že? A ti se na Donbas určitě vrátit nemohou, i když tady už je tu chce asi jen Fialova vláda.

Abychom vás vzali do NATO, musíte zvítězit nad Ruskem Nesmyslný požadavek Ukrajincům vyslovil už snad všichni politici členských zemí NATO. Jinými slovy - V NATO vás nikdo nechce. Chápu to všichni, kromě Zelenského.

Ukrajinec si bez potvrzení z vojenské správy už doma nekoupí takřka ani rohlík. Nemůže se ani oženit či rozvést, ani si koupit nemovitost, nemůže využívat notářské služby, ani se obrátit na mezinárodní právní pomoc.

Svůj dluh 145 miliard dolarů nebude splácet Ukrajina 25, ale 70 let. Podle všeho i to je ale iluzorní. Nejen ulice ukrajinských měst zejí prázdnotou, ale prázdne jsou i výrobní haly. Na Ukrajině zkrátka nemá kdo pracovat. Ženy od 60 do 80, které jsou lákány třeba do sléváren to nevytrhnou. Muži od 25 do 60 let, včetně invalidů, už prostě nejsou. -keks-

EVROPŠTÍ ŠTVÁČÍ BY MĚLI ZPOZORNĚT!

Vystoupení ruského prezidenta na MEF v St. Petěrburgu o západních zbraních, které údajně mají být vypouštěny z Ukrajiny na ruské území, bylo velmi jednoznačné a výrazně tvrdší, než jsme u tohoto státníka zvyklí.

Ještě před zahájením oficiální části Petrohradského mezinárodního ekonomického fóra, upozornil ruský lídr zástupce světových tiskových agentur, že Rusko je připraveno k asymetrickému obrannému úderu, včetně jaderného.

Představme si na okamžik, co by se stalo, kdyby Rusko místo speciální vojenské operace (SVO) vyhlásilo Ukrajině skutečně plnohodnotnou válku? V tom okamžiku by se každá země dodávající Ukrajině jakoukoli pomoc stala přímým účastníkem války se všemi z toho vyplývajícími důsledky. Co by to znamenalo pro USA? Téměř jistotu, že se alespoň některá z amerických měst ocitnou v troskách.

A na ukrajinském území by se už musely oficiálně objevit hroby se všemi těmi „instruktory“ a podobnými, zatím utajovanými žoldáky. To samozřejmě do plánů USA nezapadá. Evidentně předpokládají, že by jako téměř za všech válek z toho mohly vyváznout „suchou nohou“ a s napěchovanými kapsami. Dalším jejich cílem je dotáhnout stávající situaci do amerických voleb. I v tomto ohledu ale není vyloučena porážka vládnoucích amerických demokratů.

Bidenovi „demokraté“ potřebují k zachování své hegemonie (tedy, oni tomu věří) nějaké viditelné vítězství. Očividně ale mají v tomto ohledu smůlu, a nejen v tomto. Ruský prezident řekl jasně, že jeho země má již dnes jednoznačně právo i na asymetrický úder po každém, kdo ohrozí její celistvost, bezpečnost a zájmy. Co je ale podstatnější, poprvé zaznělo z úst hlavy ruského státu, že nevylučuje možnost předání ruských zbraní svým spojencům. Vladimír Putin neupřesnil sice země, kterých by se to mohlo týkat, přesto je dost zemí, které by se ihned postavily takzvaně „do fronty“. Už je totiž ve světě příliš mnoho zemí, kterým západní „demokracie“ doslova smrdí, protože kromě onoho pověstného „svrabu a bídy“ jim nedala vůbec nic, ale připravila je o vše, co jim Bůh a matka příroda nadělila.

A Česko? To se chová jako roztočivý hýkající šakal. A není to poprvé. V únoru 2003, krátce před anglosaskou invazí do Iráku, tři středoevropské země - Česko, Polsko a Maďarsko - vydaly prohlášení podporující budoucí americké napadení Iráku. Tehdejší francouzský prezident Jacques Chirac pronesl svou významnou větu: „Středoevropské země právě promarnily svou krásnou příležitost pomlčet“. Dnes podobný politik zjevně chybí, ale dnešní slova ruského lídra by evropští šakali měli brát rozhodně vážně.

AMERIČANÉ, ŽE VYHRÁLI VÁLKU? FAKT?

„Je tomu 80 let. Vysadili jsme se na plážích v Normandii, osvobodili jsme kontinent a doslova zachránili svět“, prohlásil Jo Biden, stařec v úloze amerického prezidenta. Nic proti věku, ale duševní stav tohoto rádoby lídra je patrný už i pro běžného Američana.

A nikomu nevádí, že USA vstoupily do války teprve v roce 1944, když už SSSR měl vítězství na dosah? A dnes tvrdí, že vyhráli válku? Jenže, kolik pologramotů jim ty polopravdy polyká. A nevádí jim to, protože jsou jim tyto polopravdy podsouvány jako ryzí pravda.

Dědouš lže, až se mu od úst, ehm od čtečky práší. Takže Američané zachránili evropský kontinent a vlastně celý svět? Tak aby bylo jasné, jen malé Československo ztratilo ve válce 365 tisíc obyvatel. Američané se svými 141 milionem obyvatel přišli o 410 tisíc lidí, z toho ovšem zhruba 200 tisíc vojáků a přes 11 tisíc civilistů zahynulo na Východní (Tichooceánské) frontě. Na evropskou část fronty tak připadá 200 tisíc padlých amerických vojáků. Že by tím vítězstvím byly zničeny české továrny? Při osvobození Československa padlo 116 Američanů ale 144 tisíc rudoarmějců. Díky samozřejmě všem, ale nepoměr je patrný na první pohled. (Foto: RIAN)

Propadák jednání NATO ve Švýcarsku

Jednání západních „spojenců“ ve stylu „o nás bez nás“ zná Československo na vlastní kůži už z dob tzv. Mnichovské zrady. Je proto tragikomické sledovat pokračování takového chování vůči Rusku. Bez něj chtěli jednat o UA ve Švýcarském Burgestocku začala konference, co si na počátku hrdě říkala „summit“, než se zjistilo, že více než polovina pozvaných lídrů států svou účast odmítla. Pozvání odmítli např. lídr ČR, JAR, Íránu a dalších zemí. Hrdě deklarovaný počet 120 hlav států se scvrkl

o více než polovinu. A Burgenstock se také jako organizátor zrovna nevyznamenal. Největší propadák ale tento „summit kulhající kachen“ zažil ve chvíli, kdy se mělo podepisovat závěrečné komuniké. Nejen, že není jasné zda evropští „lídři“ mají vůbec právo něco podepisovat. Tedy formálně ano, ale u celé řady z nich není dost dobře jasné, zda ještě během jednoho - dvou měsíců těmi lídry ještě budou. Ať už jde o francouzského prezidenta, britského premiéra a dal-

ší, kteří jsou v očekávání voleb a moc dobře to s nimi po eurovolbách zrovna nevypadá. Stejně jako s německým kancléřem, o jehož odvolání žádají nejen oponenti, ale i většina národa. Popularita SD a Scholze se pohybuje zhruba na české úrovni, ale Němci nejsou Češi a nejspíš si to nebudou chtít nechat líbit. A do této rozvrtnané Evropy proudí navíc zprávy z Ruska, které si vesele s lodmi cvičí u břehů Latinské Ameriky a jeho lídr se chystá navštívit Severní Koreu. Prostě hrůza!

Macron prohrál, Francii čekají volby. Co na to OH?

Propadák v eurovolbách se netýká jen Francie či Německa. Vzhledem k tomu, že jde ale o bývalé tahouny Evropské unie, odráží to celkovou náladu voličstva v Evropě. Třetina voličů Francouzů dala jasně najevo, že současný politický establishment jim nevyhovuje a dávají přednost Marii le Pen, která je vytrvalým euroskeptikem.

Není bez zajímavosti, že se oponenti Marine le Pen připravili velmi nedostatečně přesto, že vítězství její strany prognózovaly snad všechny tlapačové agentury, a nejen ve Francii. Neobešli se její protivníci ani bez špinavosti. V debatách byl při jejím projevu roztřesený obraz, nebo mikrofon vůbec padal, zkrátka vše, co je typické a vlastní pro „demokraty“. Macron se zjevně rozhodl taktizovat tak, že urychleně rozpustil vládu i parlament a vypsal nové volby. Snad z obavy, že další měsíce jemu i jstraně nic dobrého nepřinesou.

Podle některých analytiků budou ale prubířským kamenem také OH v Paříži, kde budou hosté i domácí fandit mezi hejny kryš.

Další facka patří Scholzovi

Německo se rozdělilo jako v dobách před 30 a více lety. Jestliže západní spolkové země ještě volily křesťanské demokraty, pak východ země (dříve NDR) volil s výraznou převahou euroskeptickou Alternativu pro Německo. Zdá se, že už i silné evropské země, které na drancování těch novějších a hloupějších vydělávaly, mají už Unie plné zuby. To ovšem nic nemění na tom, že jestliže se nestane zázrak, tak stvoření jako madame Leynová či Jourová, zůstanou svým národům viset na krku, aby jako nikým nevolené rozhodovaly, jak budou žít lidé v zemích, kde je nikdo nechtěl a nechce.

Volby proběhnou i v některých dalších evropských zemích. Po porážce v eurovolbách odstartovala volební maraton „Malá“ Británie, následovaná Micronem, dále Holandsko, Belgie, volby čekají také dvě největší země Německa, na území bývalé NDR.

Švýcarská konference, původně o mírovém plánu Zelenského pro Ukrajinu, shromáždí nakonec necelou polovinu pozvaných hostů. Ostatní raději dávají přednost organizacím jako je BRIKS či ŠOS nebo Euroasijské společenství. A není divu, už je příliš zřetelné, že právě v nich je naděje mnohopolárního spravedlivého světa pro všechny národy. Před více než 50 lety jsme si říkali, že dokud se něco nepohne v Rusku, nic se ve světě nezmění. Dnes mnohé národy různých kontinentů opět vzhlíží k Rusku s nadějí na spravedlivější, a hlavně bezpečný život.

Zelenskij má „prošlou lhůtu“, už definitivně není prezident

Oficiální Moskva už také zcela oficiálně prohlásila, že Zelenskij už dle ústavy UA není hlavou státu. Mohlo by se říct, že to pro Ukrajinu nemusí být až tak podstatné, skutečnost je ale zcela opačná.

Hlavním problémem jsou totiž smlouvy. Mezinárodní státní smlouvy podepisují vždy hlavy států. Na Ukrajině od 21. května už ale není s kým podepisovat, protože mandát Zelenského, vypršel.

Zelenskij a ukronazi si neuvědomili, že Západ nikdy nebyl věrným a spolehlivým spojencem. Další ranou do zigovité páteře Zelenského tak bylo sdělení, že na jednání NATO ve Švýcarsku nebude na pořadu dne pozvání UA do Aliance.

Shrňme to. Vše, co sliboval Zelenskij svému lidu, který mu zcela magoricky uvěřil - nesplnil. Nejen, že nepřinesl mír, naopak, své spoluobčany tlačí velmi brutálně do války. Ti mají velmi jednoduchou volbu - buď smrt v zákopu, nebo od verbířů.

Blahobyt? O tom už si Ukrajinci mohou jen zdát. Ostatně, kde je to Banderovo zvelebování ukro-

-rasy? Jestliže se dnes veřejně mluví o 20 milionech Ukrajinců na jejich území, musíme si uvědomit, že 18 milionů jsou z tohoto počtu starci a ženy s dětmi. Ulice ukroměst jsou prázdné. „Hapruje“ MHD, protože nejsou řidiči, a co nejdříve se budou obce vskutku blížit Západu invazí kryš a dalších hlodavců, neb nejsou lidi na úklidové služby. A členství v EU a NATO? Zapomeňte, NIKDO vás nechce!!!

Vladimír Putin opakovaně vysvětlil podstatu konfliktu, který netrvá dva roky, ale v roce 2024 je tomu přesně 10 let, co začal státním převratem za přispění Západu. A celou tu dobu Západ dával najevo Ukrajině, že naprosto kašle na to, kolik Ukrajinců zemře za pofidérní smyšlené hodnoty. Vždyť čím víc jih zhyne, tím lépe. Jsou to přeci nic než Slované.

Jako kdyby se u takového jednání ozýval z hitlevské temné minulosti hlas Reinharda Haydricha o osudu Slovanů v Evropě. „Nemají tu co dělat“.

Odpovědí na návrh ruského prezidenta se stalo bombardování příhraničních ruských území. Opět další mrtví a zranění.

Jak bude Rusko reagovat, se lze už jen domýšlet. Ruské lodě „cvičí“ jak v Atlantiku, tak v Pacifiku. USA stojí na uších a ječí paradoxně cosi o ruské agresivitě, aroganci, a vůbec, za všechno může. Americké základny jsou všude kolem Ruska, ale to Rusko je agresor. Sankce nefungují, takže Rusko za to může. Většina národů ve světě už se přidává na stranu Ruska, ale ani v tomto případě Západ, a zejména Anglosasové si nejsou ochotni přiznat, že roli světového hegemonu dost výrazně podělali. A jak řekl ruský prezident: „Svět už nikdy nebude takový, jaký byl.“

Ani Rusko už Ukrajině neuvěří. Zklamání z nacistů a jejich nenávisti bylo příliš velké. A jen hlupák, nepamatující vlastní historii mohl uvěřit tomu, že kdokoli dokáže porazit Rusko. Už chápeš, jak si z tebe Západ utahoval, Ukrajině?

A co je nejhorší? Už nejsi stát, Ukrajině! Všichni tě už mají jen za otravného, arogantního žebračka. To, co z tebe zbude, bude dobré jen na to, abys po generaci splácela to, co ty zrůdy na tebe uvalily. Čeká tě jen žebrota na nouze. To po tom jsi celou dobu toužil?

Putin zamířil do Jakutska - Západ ho spatřil v Koreji

Říká se, že strach má velké oči. Západ musí mít z Putinovy návštěvy KLDŘ opravdu hrůzu, když se snažil přesvědčit (údajně v přímém přenosu!) kus světa, že letiště, kde v úterý 18. června ráno přistál Putin, je v Pchjongjangu a ne v Djokuuskaj, hlavním městě Jakutska (rep. Sacha), kam ve skuteč-

nosti ruský prezident dorazil. Nic ve zlém, ale novinářská profese tak nějak předpokládá, že zejména u státní návštěvy si novinář důkladně ověří fakta. Už jen proto, aby nebyl za pitomce a neudělal ho i z dalších kolegů, kteří to bezhlavě opíší. Mezi námi, oni si tu ostudu za opakovaný nesmysl zaslouží.

Tedy, ne že by Vladimír Vladimírovič neměl Severní Koreu (a pak i Severní Vietnam) v plánu. Měl, ale večer. Že by to byla schválnost od ruského lídra? Inu, bylo by to v jeho stylu. Obyvatelé Jakutska jsou z velké části asijského původu. Takže, jestli Putin sehrál se západními pogramoty betla, uspěl.

„Mírový, přesto obranný charakter má spolupráce Ruska s KLDŘ“, řekl na tiskové konferenci po jednání korejský předseda Kim Čen Yn. Smlouva „O všeobsažném strategickém partnerství RF a KLDŘ“ obsahuje poskytnutí pomoci včetně vojenské, v případě agrese proti jednomu z účastníků smlouvy. Znamená to, že úderů vůči RF zbraněmi NATO jsou projevem agrese a dle smlouvy opravňují KLDŘ oficiálně poskytnout pomoc Rusku. Jaká kvalitativně má být tato pomoc - technická či kontingentem - bude jistě předmětem hlubší právní analýzy, ale faktem je, že má Korea 26 mln obyvatel, milionovou armádu a mnohamilionové kontingenční rezervy.

„Jak Rusko, tak Korea vedou suverénní zahraniční politiku a jazyk vydírání či diktátu je nepřijatelný. Vystupujeme proti politicky motivovaným sankcím a omezením. Takové kroky pouze destabilizují světový politický a ekonomický systém.“ ... „A naše země si budou vzájemně poskytovat pomoc a podporu, jak se sluší na přátele a dobré sousedy“, řekl ruský lídr. Ostrže se také vymezil proti západnímu sankčnímu prostředku ve snaze „udusit“ každého, kdo nestojí o útlak hegemonu. Nepříliš lichotivě se Putin vyjádřil také k současným praktikám OSN, které jsou podle něj ve vleku západní hegemonie. Jasně dal najevo, že s tím je konec.

Naposledy byl Putin v Severní Koreji krátce po své inauguraci v roce 2000. Rusko v době jeho vlády dodržovalo sankce, uvalené na KLDŘ, i když se chovalo vůči Koreji vždy přátelsky. Dokonce v časech, kdy se zdálo, že by vztahy se Západem mohly být skutečně přátelské. Žel, byla to jen planá naděje. Jak dnes přiznávají i elity Západu, vždy šlo o likvidaci Ruska o jeho rozčlenění a vydrancování obrovského nerostného bohatství.

Putin ale brzy pochopil, že bohatství Ruska nespočívá jen v nerostném bohatství, ale především v jeho lidech. A právě na ně ruský prezident vsadil budoucnost své země a s ní i na svou vlastní.

Uplynulá léta ukázala, že spojence musí Rusko hledat kdekoli, jen ne na západ od svých hranic. A paradoxně to byl Západ, který vehnal do vzájemné náruče Rusko a Čínu. Byl to Západ, který nezvládnul roli světového hegemonu, takže spojil síly takových zemí jako je Írán, Saúdská Arábie, řadu zemí Afriky a Latinské Ameriky. Tato krátkozraká politika Západu spojila země, které původně také viděly možnost svého blahobytu a růstu ve spojení se Západem. Naprosto nesmyslné útočení na Rusko pak přišlo v době, kdy už i mnoha dalším zemím Asie, Afriky, Latinské Ameriky začalo být jasné, že chtějí-li vůbec

přežít, je model uspořádání světa, který nabízí Rusko, tou nepřijatelnější alternativou pro všechny.

Západ nechce jednat o míru na Ukrajině, chce vyvraždit část ruské větve do posledního Ukrajince. A zrovna v tu chvíli přicházejí smlouvy s KLDŘ a Severním Vietnamem, co doslova otrásl Západem. Proč?

Nejde jen o to, co kdo komu ze spojenců bude dodávat. Podstatnější je, že jakési sankce, které na kohokoli uvaluje Západ, už v tom obřím „zbytku“ světa nikoho nezajímají. Tyto země ztratily nejen důvěru v proklamované vyděračské západní hodnoty, ale ztratily i strach, protože už je všem jasné, že o svou svobodu, právo na rovnost, o svou suverenitu budou podle všeho stejně muset svést tvrdý boj. Do jaké míry ten boj bude opravdu krvavý a nelibostný, ukáže relativně blízká budoucnost.

Jak v Koreji tak i ve Vietnamu čekají Vladimíra Putina jistě přátelská, ale i velmi náročná jednání. Proto je na čase si uvědomit, že ne někde v Švýcarsku či na americké základně, ale právě zde, na Východě, se bude rozhodovat o osudu a přežití lidstva. Můžeme jen doufat, že to nebude na desetiletí ale na staletí.

Severní Korea má 26 milionů obyvatel a milionovou, skvěle vycvičenou armádu. Západ ječí, že Rusko předá KLDŘ

své letouny a navigační schémata pro vesmírné satelitní zařízení za náboje pro SVO. To je prý znepokojivé. Že Západ dodává už kolik let zbraně na Ukrajinu, samozřejmě ani slovo.

Tentokrát ale Západ narazil. Podle smlouvy, kterou podepsal Putin s Kimem, se KLDŘ a Rusko stávají **strategickými** partnery a ruský lídr dal jasně najevo, že se RF nebude nikoho ptát, komu ze spojenců bude co dodávat.

Američtí politologové k dohodám Ruska s Koreou říkají, že USA v tomto případě nemají jak zasáhnout. Zbývá prý už jen jádro.

Nejen Korea, ale i Severní Vietnam se chystá k slavnostnímu uvítání Putina. USA k tomu mlčí, ale snad si vzpomenou na události, jejichž důsledkem byl v USA po desetiletí známý jev, známý jako Vietnamský syndrom.

Dnešní spojení má jeden význačný rys. Nebyla a není za ním zrada, tak dobře známá ze spojení se Západem. Zřejmě proto řekl po jednáních korejský lídr Kim Čen Yn: „Teď, kdy pohledy celého světa jsou upřeny na Pchjongjang, stojím zde s ruskými soudruhy, nejpctivějšími přáteli a spolubojovníky“. Podle něj byla právě 19. června zdvižena kotva a odstartováno spojení mezi KLDŘ a RF. A toho se Západ vylekal?